

Arrest

nr. 186 895 van 16 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Surre-clan (Dir) te behoren. U zou geboren zijn in Kurtunwaarey stad, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle (Somalië). Kort na uw geboorte zouden uw ouders gevlucht zijn uit Somalië en u hebben meegenomen naar het vluchtelingenkamp in Dadaab, Kenia. Op 3-jarige leeftijd zou uw tante u terug hebben meegenomen naar Kurtunwaarey waar u tot uw vertrek naar België zou hebben gewoond.

U verklaart dat u en uw twee jaar oudere broer in oktober 2015 voor het eerst werden benaderd door Al-Shabaab en dat jullie werden gevraagd om mee te strijden met Al-Shabaab. Uw broer zou bedenktijd hebben gevraagd, maar Al-Shabaab zou na een week zijn teruggekeerd met hetzelfde verzoek.

Twee dagen later zouden zij jullie een laatste waarschuwing hebben gegeven. Op de avond van 26 oktober 2015 zou u twee voertuigen voor uw deur hebben horen stoppen en zou uw broer aan de deur

hebben geluisterd. Op dat moment zou uw broer geraakt zijn door kogels die werden afgevuurd. U zou via de achterkant van het huis naar het platteland zijn gevlucht.

De daaropvolgende dag zou u teruggekeerd zijn naar huis en tegen uw tante gezegd hebben dat u zich bij Al- Shabaab zou voegen. Uw tante zou u dit hebben verboden en uw reis naar Mogadishu hebben geregeld. U zou op 26 oktober 2015 naar Mogadishu zijn gegaan en zou op 8 november 2015 vanuit Mogadishu met het vliegtuig naar Djibouti zijn gevlogen en vervolgens met het vliegtuig naar Turkije zijn gereisd om vanuit Turkije met het vliegtuig verder naar Europa te reizen. Op 18 november 2015 zou u in België zijn aangekomen en op 7 december 2015 diende u een asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielaanvraag, legt u geen enkel document neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 2; 25.10.2016, pp. 2, 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat alles erop wijst dat uw kennis over Kurtunwaarey en de omgeving ingestudeerd is. Het is niet verwonderlijk dat u, nadat u een weigeringsbeslissing had ontvangen van het CGVS omwille van het feit dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst, tijdens uw tweede gehoor op het CGVS voorbereid was op bijkomstige vragen over uw regio. Tijdens uw eerste gehoor waren er reeds heel wat elementen die erop wezen dat uw kennis over Kurtunwaarey ingestudeerd is.

Zo wordt u bijvoorbeeld gevraagd of er de laatste 10 jaar grote droogtes of overstromingen zijn geweest waarover u kunt vertellen. U merkt allereerst op dat u het zich niet herinnert, maar dat u wel weet wanneer die gebeurd zijn (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 12). Dat u, als zoon van een familie die enkel en alleen van landbouw afhankelijk is, zich niets kunt herinneren van die overstromingen of droogtes, maar wel probleemloos verschillende jaartallen opsomt, wijst erop dat u deze informatie ingestudeerd hebt. Van iemand die volledig afhankelijk is van landbouw én die aanwezig was toen de grote droogtes en overstromingen hebben plaatsgevonden, zou er kunnen worden verwacht dat u meer kunt vertellen over de impact van deze natuurrampen op uw levenssituatie. Het enige waarnaar u echter verwijst, is de jaartallen. U verklaart simpelweg dat u weet dat er in 2008 een droogte was en dat heel Somalië in 2010 werd getroffen door een droogte (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 12). Het mag verbazen dat u niet onmiddellijk terugdenkt aan de droogte die uw regio in 2014, amper een jaar voor uw komst naar België, trof. Het zou immers logisch zijn dat u spontaan naar de laatste droogte zou verwijzen waarmee uw regio geconfronteerd werd. Wanneer u met deze informatie wordt geconfronteerd, verklaart u dat u in de stad van Kurtunwaarey leefde en hield van de rivier. U verklaart dat jullie niet naar het platteland gingen (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 13).

Dit strookt dan ook niet met uw verklaringen dat u uw broer op de landbouwgronden, en bijgevolg op het platteland, van thee en eten voorzag. Uw familie was bovendien afhankelijk van landbouw en u zou ook

de kanalen hebben gezien die de landbouwgronden van water voorzien. U schetst tijdens uw tweede gehoor immers waar alle kanaaltjes stromen om ook jullie landbouwgronden te irrigeren (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 10). Er zou dan ook logischerwijze kunnen worden verwacht dat u ervan op de hoogte bent dat Kurtunwaarey recent voor uw vertrek werd getroffen door een ernstige droogte. Het is eveneens merkwaardig dat u tijdens uw eerste gehoor verklaarde dat u van de rivier hield, maar dat u tijdens uw tweede gehoor verklaarde dat u nooit aan de rivier in Kurtunwaarey bent geweest (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt hoe u de droogte van 2010 bent doorgekomen, verklaart u dat de droogte in 2011 plaatsvond en geeft u een algemene beschrijving van wat veehouders kunnen meemaken of wat landbouwers in zo'n situatie kunnen doen (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 13). Het lijkt erop alsof u vanop een afstand een situatie beschrijft die u geenszins zelf hebt meegemaakt. Wanneer u wordt gevraagd of u zich grote overstromingen herinnert, verwijst u wederom enkel naar de jaartallen zonder bijkomende informatie te geven over de overstromingen zelf. U verklaart dat u hebt gehoord dat de rivier 3 keer is overstroomd, in 2012, 2006 en 2003 (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 12). Het feit dat u verklaart dat u 'hebt gehoord' dat de rivier 3 keer is overstroomd, wijst er eveneens op dat u deze informatie hebt verkregen, maar dat u dit niet zelf hebt meegemaakt. Het zou echter logisch zijn dat de impact ervan, en niet de jaartallen, u zijn bijgebleven. Uw familie was immers volledig afhankelijk van de inkomsten van landbouw (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, pp. 9, 11). Er kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht aan uw voorgehouden profiel, met name dat van een laaggeschoolde jongen die thuis enkel huishoudelijke taken zou hebben vervuld en die volledig afhankelijk was van zijn tante en van het werk van zijn twee jaar oudere broer op de landbouwgronden. Dat blijkt des te meer uit het feit dat u er niet in slaagt weer te geven wat de opbrengst van uw oogst was in goede en in slechte jaren. U verklaart dat dit te maken heeft met het feit dat u slechts een hulpje was en dat uw broer diegene was die op de velden werkte (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 11). Gelet op de andere details die u vertelt over de irrigatiekanalen, de machthebbers en alle jaartallen (zie infra), zou er kunnen worden verwacht dat u ook een idee hebt van de opbrengst van de oogst. Uw familie was immers enkel en alleen afhankelijk van landbouw. Toen u tijdens uw eerste gehoor daarenboven gevraagd werd naar de zaai- en oogsttijden van de gewassen die uw broer zou hebben geplant, gaf u daarenboven eveneens een zeer vaag antwoord. U verklaarde simpelweg dat er altijd gezaaid en geoogst kan worden zonder te preciseren wanneer er gezaaid en geoogst werd (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 4). U slaagt er ook al niet in te vertellen wat de opbrengst was van de verkoop van jullie landbouwgewassen (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 11). Het enige wat u kunt vertellen is de prijs van een liter sesamolie. Om de prijs van één eenheid eindproduct te weten, hoeft u echter geen landbouwer te zijn. Dat u, die kan vertellen in welke maand en in welk jaar wie aan de macht is gekomen, die de exacte vertrekdatum uit Somalië kent, enzovoort, niet meer precies kunt vertellen wanneer precies de zaai- en oogsttijden zijn van de gewassen die uw familie teelde, wijst er des te meer op dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw vermeend profiel (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 12). Aangezien uw voorgehouden profiel onlosmakelijk verbonden is met uw beweerde herkomst, met name Kurtunwaarey, kan ook hier geen enkel geloof aan worden gehecht.

U verklaart verder dat u zoveel huishoudelijke taken zou hebben moeten doen omdat de dochter van uw tante een lichamelijke beperking zou hebben (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 13). Over deze beperking rept u echter met geen woord tijdens uw eerste gehoor. Nochtans hebt u toen ook verschillende keren over de dochter van uw tante gesproken. Uw tante zou haar immers naar het centrum van Kurtunwaarey hebben gestuurd om een auto te zoeken voor uw vertrek naar Mogadishu (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 13). Tijdens uw eerste gehoor, net als tijdens uw tweede gehoor, werd u daarenboven eveneens gevraagd waarom wel uw twee jaar oudere broer, maar niet u op de landbouwgronden werkte (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 4; 25.10.2016, p. 12). Toen verwees u niet naar de fysieke beperking van uw nicht, waardoor u uw tante in het huishouden zou hebben moeten bijstaan. Het valt bovendien op dat de fysieke beperking van uw nicht naarmate het tweede gehoor vordert, steeds erger lijkt te worden. Halverwege uw tweede gehoor verklaart u dat zij een beetje een fysieke beperking heeft en iets aan haar been had (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 13). Plots verklaart u dat zij half gehandicapt is waardoor u omwille van familiale redenen in het begin van 2015 zou zijn gestopt met school, ondanks het feit dat op dat moment de regering aan de macht was in Kurtunwaarey en de veiligheidssituatie er op dat moment beter was (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 14). Wat er ook van zij, zoals hierboven en hieronder wordt opgemerkt, zijn er tal van redenen om geen geloof te hechten aan uw voorgehouden profiel, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw vermeende afkomst uit Kurtunwaarey.

Niet alleen uw verklaringen over de droogtes en overstromingen in uw regio, maar ook uw verklaringen over de machthebbers in uw regio de laatste jaren voor uw vertrek, komen zeer ingestudeerd over.

Zo werd u tijdens uw eerste gehoor gevraagd om te vertellen wie er aan de macht is geweest de laatste jaren voor uw vertrek. Het valt op dat u een simpele opsomming geeft en vanaf 2008 elk jaartal vermeldt

en erbij vertelt wie er op dat moment aan de macht was. Uw verklaringen hierover komen dermate gestudeerd over, gelet op het feit dat u per jaartal simpelweg de naam en functie geeft van de persoon die aan de macht was gekomen zonder enige bijkomende informatie te geven over die periode (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 9). Uw verklaringen hierover komen bijgevolg geenszins over als de verklaringen van iemand die daar daadwerkelijk heeft geleefd. Het feit dat u als laaggeschoolde plattelandsjongen die altijd thuis bleef al deze jaartallen van buiten zou kennen, mag verbazen.

Daarbij komt nog dat u gevraagd werd om te vertellen over de machtsovername van de regering in 2014 en het vertrek van Al-Shabaab op dat moment. Uw verklaringen hieromtrent waren zeer beknopt. Het enige wat u hierover kon zeggen is dat Al-Shabaab gewoon is weggegaan. Er kunnen dan ook ernstige bedenkingen worden gemaakt hoe het komt dat u tijdens uw tweede gehoor wel plots vertelt over de inwoners die werden verzameld en een toespraak die toen zou zijn gehouden, alsook over de aanwezige personen (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 19). Ook uw verklaringen over de terugkomst van Al-Shabaab een jaar later waren zeer beknopt. Hierover kunt u niet meer vertellen dan dat de AMISOM-troepen en de Somalische troepen 's avonds zijn weggegaan en dat de leden van Al-Shabaab opnieuw de stad zijn binnengekomen (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 10). Uw verklaringen hieromtrent zijn geenszins doorleefd. Indien u daadwerkelijk in Kurtunwaarey aanwezig was op het moment dat de regering de macht had overgenomen en Al-Shabaab een jaar later opnieuw de macht overnam, zou er kunnen worden verwacht dat u meer spontane dingen kunt vertellen over het verloop van die machtsovernames. Dat is geenszins het geval. U weet zelfs niet dat de Afrikaanse troepen die een jaar lang in Kurtunwaarey hebben verbleven, de Oegandese nationaliteit hebben. U dacht dat het Burundezers waren (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 19). Het loutere feit dat u een aantal zaken kunt opnoemen die onder Al-Shabaab verboden zijn, zoals de verkoop van Khat en sigaretten en het reisverbod voor vrouwen zonder man, betekent niet dat u daar daadwerkelijk aanwezig was (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 10). Het is immers alom bekend dat Al-Shabaab dit soort zaken verbiedt. Door enkel en alleen een opsomming te geven, maakt u geenszins aannemelijk dat u daadwerkelijk in de door u voorgehouden omstandigheden in Kurtunwaarey zou hebben geleefd. Daarbij komt nog dat u verklaarde dat u de laatste vier jaar voor uw komst naar België naar de Gahaydh school ging in Kurtunwaarey waar zowel een lagere school als een middelbare school zou zijn (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 11). Toch blijkt uit een verslag over een missie van UNOCHA naar Kurtunwaarey in november 2014 dat er op dat moment slechts 1 lagere school met 70 leerlingen operatief was in Kurtunwaarey. Het is dan ook zeer eigenaardig dat u van uw 13 tot uw 17 jaar onafgebroken naar school zou zijn geweest in Kurtunwaarey (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 3). U zou tot begin 2015 naar school zijn geweest (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 13). Daarbij komt nog dat u naar een tweede school verwijst die door een organisatie genaamd 'concern' zou zijn opgericht en dat ook deze steeds open zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 11). Uw verklaringen stemmen dan ook geenszins overeen met de bevindingen die UNOCHA heeft gemaakt tijdens een missie naar Kurtunwaarey in november 2014, bijna 1 jaar voor uw komst naar België.

Het is verder zeer onwaarschijnlijk dat u, die zelden of nooit buiten uw dorp zou zijn geweest, toch zeer goed op de hoogte is van de geografie in uw regio. Ondanks het feit dat u nooit aan de rivier in Kurtunwaarey zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, pp. 9-10), weet u wel te vertellen welke dorpen aan welke kant van de rivier liggen. In deze dorpen zelf, zou u echter nooit zijn geweest. Het valt op dat u, ondanks het feit dat u nooit ten noorden van Kurtunwaarey bent geweest, wel exact weet te vertellen hoe de weg en de rivier ten noorden van Kurtunwaarey loopt. Ondanks het feit dat u nooit aan de rivier zou zijn geweest, zou u wel gehoord hebben van mensen uit de regio dat het een afstand van 5 tot 6 kilometer is (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 10). Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u bovendien nooit buiten Kurtunwaarey te zijn geweest, terwijl u tijdens uw tweede gehoor verklaarde éénmalig in 3 naburige dorpen te zijn geweest. Het is zeer verwonderlijk dat u, indien u slechts 3 keer buiten uw dorp zou zijn geweest, toch erin slaagt om weer te geven welke dorpen aan welke kant van de rivier liggen (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 12; 25.10.2015, p. 9). De dorpen waar u zou zijn geweest, liggen immers niet eens in de nabijheid van de rivier. Indien u daadwerkelijk nooit buiten uw eigen dorp zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 3), met uitzondering van de 3 uitstapjes naar 3 omliggende dorpen waarnaar u tijdens uw tweede gehoor verwees (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 6), is het eveneens zeer verwonderlijk dat u met veel precisie kunt vertellen welke dorpen u allemaal tegenkwam vanaf Kurtunwaarey tot Mogadishu (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 12). U somt heel zorgvuldig zo goed als alle dorpen op in de juiste volgorde. Uw enige verklaring hiervoor is dat u die plaatsen kende omdat mensen dat vertelden als ze naar Mogadishu gingen. Wie die mensen waren, kon u echter niet verduidelijken (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, pp. 4-5).

Zelfs indien mensen u hierover zouden hebben verteld, dan nog is het zeer merkwaardig dat u, door slechts één keer deze route te ondernemen, al die plaatsnamen in de juiste volgorde kunt opnoemen. Dat u echter niet zou weten waar u in Mogadishu zou hebben verbleven ondanks het feit dat

u daar anderhalve week zou hebben verbleven (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, pp. 17-18), valt dan weer niet te rijmen met de uitgebreide opsomming van dorpen die u hebt gegeven onderweg naar Mogadishu. Uw verklaring hiervoor is dat u zich daar niet mee bezig hield omdat u andere zorgen had. Het is echter zeer eigenaardig dat u niet weet in welke wijk van Mogadishu u zou hebben verbleven, maar wel elk dorpje onderweg naar Mogadishu zou hebben onthouden. Het lijkt er dan ook sterk op dat u zich een ander profiel voorhoudt.

Tijdens uw tweede gehoor verklaart u net zoals tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat de Tumul-clan onder Mohammed Gurgarte valt en bijgevolg onder de meerderheidsclan Hawiye kan worden geplaatst (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, pp. 5-6; 25.10.2016, p. 3). Hoewel u tijdens uw eerste gehoor ervan op de hoogte bleek te zijn dat de Tumul als minderwaardig worden beschouwd, verklaart u tijdens uw tweede gehoor dat zowel Tumul als Madhiban van Mohammed Gurgarte afstammen en dat u hen ook gewoon zo beschouwt. Gelet op het feit dat mensen die tot de Tumul-clan of de Madhiban-clan behoren in Somalië ernstig gediscrimineerd worden, is het zeer opmerkelijk dat u hen gewoon als afstammelingen van Mohammed Gurgarte (en bijgevolg van Hawiye) zou beschouwen en hier ook van overtuigt lijkt te zijn. U voegt daar nog aan toe dat u deze informatie hebt verkregen van uw advocaat. U zou van uw advocaat een brief hebben gekregen waarin staat geschreven dat Tumul behoort tot Mohammed Gurgarte en dat u het daarom ook zo had verklaard. Deze informatie is echter foutief en wijst er des te meer op dat u zaken hebt ingestudeerd die eigenlijk zouden moeten behoren tot de elementaire kennis van een Somaliër die langdurig in Somalië heeft gewoond. Uw verklaringen over de clans in Somalië komen dan ook geenszins doorleefd over, maar klinken als een (slecht) ingestudeerde opsomming van (foute) informatie. Met deze verklaringen trekt u niet alleen uw afkomst uit Lower Shabelle in twijfel, maar ook uw Somalische afkomst in het algemeen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kurtunwarey gelegen in de provincie Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kurtunwarey heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 april 2016 en 25 oktober 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. U werd zowel tijdens uw eerste als tijdens uw tweede gehoor herhaaldelijk

uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 13; gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, pp. 4-5). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u tijdens uw eerste gehoor werd gewezen op het feit dat er redenen zijn om aan uw verklaringen over uw herkomst te twifelen, omdat u onder andere niet op de hoogte was van de droogtes, verklaarde u dat u van de stad afkomstig bent en niet naar het platteland ging (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 13). Nochtans was uw familie wel volledig afhankelijk van landbouw waardoor er ook verwacht kan worden dat u hiervan op de hoogte bent. Tijdens uw tweede gehoor werd u bij aanvang van het gehoor geconfronteerd met het ingestudeerd karakter van uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor. U werd tot in detail op de hoogte gebracht welke zaken erop wezen dat uw verklaringen ingestudeerd waren (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 4). U reageerde hierop door te zeggen dat u uit de stad (Kurtunwaarey) afkomstig bent en dat u de namen van de dorpen onderweg naar Mogadishu bijvoorbeeld had vernomen van mensen die naar Mogadishu reisden en waarmee u zou hebben gebeld. U slaagt er echter niet in te verduidelijken wie die mensen zijn wanneer u daar even later naar gevraagd wordt (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 5).

Uit het geheel bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In het licht van bovenstaande wordt volledigheidshalve toegevoegd waarom er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

Ondanks het feit dat u bij aanvang van uw eerste gehoor op het CGVS meermaals verklaarde dat u zelf nooit op de landbouwgronden zou hebben gewerkt en enkel eten zou hebben gebracht naar uw broer die daar wel werkte (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 4), verklaart u dat u samen met uw broer op de gronden aan het werken was toen jullie samen door Al-Shabaab werden aangesproken (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 4). Wanneer u hierop werd gewezen tijdens uw gehoor, verklaarde u dat u op dat moment eten en thee had gebracht (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 9). Het is toch eigenaardig dat u eerder verklaarde dat u op de gronden aan het werken was. In totaal zou Al-Shabaab 3 keer contact hebben gehad met uw broer om jullie aan te moedigen om zich bij hen aan te sluiten. De vierde keer zouden zij uw broer hebben beschoten (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 7). Tijdens uw tweede gehoor daarentegen, verwijst u aanvankelijk naar twee gebeurtenissen: de bedreiging en het incident.

U verklaart daarenboven dat u zelf nooit persoonlijk contact zou hebben gehad met de taliban in Somalië (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 20). Even later verklaart u dat u twee keer werd aangesproken door de taliban (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 21). U verklaart tijdens uw tweede gehoor dat u de eerste keer samen met uw broer werd aangesproken, de tweede keer was u

samen met uw broer en uw tante en de derde keer was uw broer alleen (gehoorverslag CGVS, 25.10.2016, p. 21). Tijdens uw eerste gehoor daarentegen verklaarde u dat uw broer de tweede keer alleen was en dat u tante er de derde keer bij was (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 7). Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de rekruteringspogingen van Al-Shabaab waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest. Het is eveneens opmerkelijk dat uw tante de bedreigingen van Al-Shabaab niet serieus zou hebben genomen nadat zij eerst door Al-Shabaab zou zijn benaderd en nadien door de ouderen zou zijn gewaarschuwd toen zij hen om hulp zou zijn gaan vragen (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 7). Het is zeer eigenaardig dat uw tante zou hebben gedacht dat het opnieuw slechts een bedreiging was, terwijl volgens u veel jongeren in de regio door Al-Shabaab zouden zijn gerekruteerd (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 6-7). Het feit dat uw tante ook na uw vertrek niets meer van Al-Shabaab zou hebben gehoord en voor zover u weet geen problemen zou hebben gehad, wijst er evenmin op dat u om welke reden dan ook door Al-Shabaab gevisieerd zou worden (gehoorverslag CGVS, 4.04.2016, p. 8). Ook deze elementen dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw herkomst en vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Artikel over Franse bevrijdingsoperatie”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 januari 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Dat verzoeker na zijn eerste weigeringsbeslissing “meer dan de vorige keer (heeft) stilgestaan bij de vragen die zij kon krijgen” omdat zij “getraumatiseerd (was) door de onterechte weigering van het CGVS” en zij er aldus “alles aan (doet) om een nieuwe kans (in casu het nieuwe gehoor) optimaal te benutten”.

Hij stelt dat hij over de droogte in haar eerste gehoor reeds alles heeft verteld dat hij erover wist en dat dit “wel degelijk zeer spontaan, (...) concreet en niet op een abstracte, ingestudeerde manier” was.

Hij wijst ook op zijn kennis van het irrigatiesysteem, dat volgens hem “zo concreet (is) dat ze moeilijk kan zijn ingestudeerd”.

Zijn verklaringen over de AMISOM-troepen vindt hij “allesbehalve ingestudeerd, doch integendeel zeer doorleefd”.

Dat verzoeker thans “vertelt over de toespraak die gehouden werden na het verjagen van Al Shabaab is geen kwestie van studie, maar wel van het feit dat de verwerende partij nu meer hierop gefocust heeft”.

Verzoeker klaagt aan dat de commissaris-generaal voortgaat “op het al dan niet geopend zijn van de scholen in Kurtunwarey, evenals het aantal scholen, terwijl de RvV in het arrest nr. 173 van 1 september 2016 reeds stelde dat dienaangaande slechts zeer summiere informatie steekt in het dossier die onvoldoende is” en er zich hieromtrent niet meer informatie in het administratief dossier bevindt.

Verzoeker benadrukt dat hij “wel degelijk heel wat over de clans” weet en dat hij wist “dat tumal een minderheidsclan was die het hard te verduren heeft in Somalië”.

Hij wijst erop dat hij zeer doorleefd kon vertellen “omtrent de verhouding tussen Al Shabaab en de ouderen van z’n district”.

Hij voert aan dat de overstroming in 2008 “voornamelijk zeven andere dorpen getroffen had”.

Verzoeker merkt op dat hij *“wel degelijk een aantal belangrijke zaken weet die er op wijzen dat zij wel degelijk in Kurtunwarey verbleef tot voor haar vertrek uit Somalië”*, zoals een gevecht tussen de Franse troepen en Al-Habaab - waarvoor hij verwijst naar het bijgevoegde *“Artikel over Franse bevrijdingsoperatie”* -, de dichtstbijzijnde luchthaven, de markten, zaken die geldtransfers regelen en humanitaire organisaties.

Hij wijst nog op zijn jonge leeftijd.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 3 juni 1997 geboren te zijn in Kurtunwaarey, Somalië, waarna hij kort na zijn geboorte tot zijn 3 jaar in een vluchtelingenkamp in Kenia heeft gewoond om vervolgens

terug te keren naar Kurtunwaarey waar hij tot zijn vlucht op 8 november 2015 heeft verbleven, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij van zijn 3de tot zijn 18de in Kurtunwaarey, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, socio-politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst bleek verzoekers clankennis geheel ontoereikend. Zo verklaarde hij zowel tijdens zijn eerste gehoor als tijdens zijn tweede gehoor dat de Tumul-clan onder Mohammed Gurgarte valt en aldus onder de meerderheidsclan Hawiye kan worden geplaatst (gehoor 4 april 2016, p. 5-6; gehoor 25 oktober 2016, p. 3). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat mensen die tot de Tumul-clan behoren in Somalië ernstig gediscrimineerd worden en geenszins verwant zijn aan de "nobele" meerderheidsclan Hawiye. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker wist *"dat tumal een minderheidsclan was die het hard te verduren heeft in Somalië"* stelt de Raad vast dat hij tijdens het eerste gehoor inderdaad aangaf dat de Tumul als minderwaardig worden beschouwd, doch deze evenzeer onder de meerderheidsclan Hawiye plaatste, maar dat hij tijdens zijn tweede gehoor verklaarde dat *"Zij stammen af van Mohammed Gurgarte. Ik hoefde niet per se te weten dat zij ook Tumul genoemd worden. Ik beschouw hen gewoon als mensen die van Mohammed Gurgarte afstammen."* (gehoor 25 oktober 2016, p. 3) en dat *"De enige reden waarom zij gediscrimineerd worden of beschouwd worden als mensen die tot een minderheidsclan behoren, is omdat mensen beweren dat zij vroeger ooit een keer vlees van een wild dier hebben gegeten, maar nogmaals, de werkelijkheid blijft dat zij van Mohammed Gurgarte afstammen."* (gehoor 25 oktober 2016, p. 3). Uiteindelijk gaf verzoeker toe dat *"In mijn regio worden mensen van Madhiban gezien als mensen van een minderheidsclan en dat is wel waar, mijn advocaat had mij een brief gegeven en daarop stond ook dat Tumul van Mohammed Gurgarte zijn. Daarom had ik het ook zo verklaard."* (gehoor 25 oktober 2016, p. 3). Dat verzoeker, die beweert afkomstig te zijn van Somalië, waar de clans - zeker in tijden van politieke onrust en conflict - het maatschappelijk leven bepalen, dergelijke foutieve verklaringen aflegt over de basis van de clanstructuur, waarover hij dan nog geïnformeerd werd door zijn advocaat, ondermijnt zijn beweerde herkomst volledig.

2.6. Ook over de lokale machtshebbers in zijn regio in de jaren voor zijn vertrek kon verzoeker geen doorleefde verklaringen afleggen. Zo kon verzoeker over de machtsovername van de regering in 2014 en het vertrek van Al Shabaab enkel aangeven dat Al Shabaab *"gewoon is weggegaan"* (gehoor 4 april 2016, p. 10). Over de terugkomst van Al Shabaab een jaar later stelde verzoeker vaagweg dat *"plots, in sept 2015, zijn de amisom troepen en de Somalische troepen uit de stad gegaan, niemand weet waarom, en zo zijn Al-Shabaab dan binnengekomen"* (gehoor 4 april 2016, p. 10). Verzoeker weet evenmin welke nationaliteit de Afrikaanse troepen die een jaar lang in Kurtunwaarey hebben verbleven hadden (gehoor 25 oktober 2016, p. 19).

2.7. Verzoeker legde louter oppervlakkige verklaringen af over de humanitaire rampen in zijn regio. Gevraagd naar droogtes noemde hij de jaren 2008 en 2010 (gehoor 4 april 2016, p. 12-13), wat hij later verbeterde naar 2011 (gehoor 4 april 2016, p. 13), maar maakte hij geen melding van de droogte in 2014, vlak voor zijn vertrek. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat deze droogte zorgde voor het opdrogen van de irrigatiekanalen in Kurtunwaarey, waarover verzoeker tijdens zijn tweede gehoor uitvoerig en op theoretische wijze vertelde (gehoor 25 oktober 2016, p. 10), voor het stijgen van de voedselprijzen en het dalen van werkgelegenheid in de landbouw. Gevraagd naar overstromingen antwoordde verzoeker dat hij heeft *"gehoord"* dat de rivier in de jaren 2003, 2006 en 2012 overstroomde (gehoor 4 april 2016, p. 12), wat geenszins op een eigen beleving van deze overstromingen wijst. Verzoeker verklaarde over de droogtes en overstromingen zelfs *"ik herinner het mij niet maar ik weet wel wanneer die gebeurd zijn"* (gehoor 4 april 2016, p. 12). Doorleefde verklaringen over deze moeilijke periodes kunnen nochtans verwacht worden van verzoeker, die reeds 11 jaar was bij de droogte in 2008, 14 jaar bij de droogte in 2011 en 15 jaar bij de overstroming in 2012, temeer gezien het steeds weerkerende impact die dergelijke gebeurtenissen zou gehad hebben op verzoekers familie die volgens zijn verklaringen volledig afhankelijk was van de inkomsten van landbouw (gehoor 4 april 2016, p. 9, 11). Verzoekers beweerde profiel als zoon van een landbouwfamilie in Kurtunwaarey wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat hij niet concreet kan weergeven wat de opbrengst van hun oogst was in goede en in slechte jaren (gehoor 25 oktober 2016, p. 11), noch wat de zaai- en oogsttijden zijn van de gewassen die op hun gronden geplant werden (gehoor 25 oktober 2016, p. 4).

2.8. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoeker wél kennis had van het irrigatiesysteem, dat hij *“wel degelijk heel wat over de clans”* weet, dat hij zeer doorleefd kon vertellen *“omtrent de verhouding tussen Al Shabaab en de ouderen van z'n district”* en dat hij *“wel degelijk een aantal belangrijke zaken weet die er op wijzen dat zij wel degelijk in Kurtunwarey verbleef tot voor haar vertrek uit Somalië”*, zoals een gevecht tussen de Franse troepen en Al Shabaab - waarvoor hij verwijst naar het bijgevoegde *“Artikel over Franse bevrijdingsoperatie”* -, de dichtstbijzijnde luchthaven, de markten, zaken die geldtransfers regelen en humanitaire organisaties, benadrukt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is immers niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals de algemene clanstructuur die essentieel is in het dagdagelijks leven in de Somalische samenleving, het terugtrekken en de terugkomst van Al Shabaab in zijn regio en de droogtes en overstromingen die zijn familie getroffen hebben. Verzoeker kon daarentegen wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden, zoals het gedetailleerd uiteenzetten van het irrigatiesysteem (gehoor 25 oktober 2016, p. 10), het opsommen van dorpen waar hij nog nooit geweest zou zijn (gehoor 4 april 2016, p. 3), van de dorpen tussen Kurtunwaarey en Mogadishu hoewel hij deze route slechts eenmalig aflegde (gehoor 25 oktober 2016, p. 12), van wie in welke maand en jaar aan de macht is gekomen in zijn regio, zonder hierover doorleefde verklaringen te kunnen afleggen (gehoor 4 april 2016, p. 9), en het vertellen *“over de toespraak die gehouden werden na het verjagen van Al Shabaab”* tijdens zijn tweede gehoor, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, hoewel hij hiervan tijdens zijn eerste gehoor geen melding maakte. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel volop theoretische en dus abstracte en goed ingestudeerde kennis kon weergeven maar niet deze kennis bezit die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis of studie kon worden ervaren. De Raad herinnert eraan dat de asielzoeker op het CGVS de kans kreeg zijn herkomst en zijn asielrelaas uiteen te zetten en hiervoor geen geografische en sociaal-economische kennis dient te worden ingestudeerd. Integendeel, de vragen zijn gericht op de eigen leefwereld van de asielzoeker en moeten naar best vermogen worden beantwoord. Verzoeker krijgt ook de kans toevoegingen te doen in open vragen.

Waar in het verzoekschrift verzoekers jonge leeftijd nog benadrukt wordt, wijst de Raad erop redelijkerwijs ook van een jonge persoon kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. De Raad benadrukt dat verzoekers leeftijd niet inhoudt dat zijn inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Voorts is hierboven reeds gebleken dat verzoeker op verschillende punten theoretische ingestudeerde kennis kan weergeven over elementen die ver van zijn leefwereld ligt.

2.9. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. Er kan dan ook evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met Al Shabaab, die zich Kurtunwaarey, Somalië, zouden hebben afgespeeld. Bovendien zijn verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoren geenszins eensluidend wat betreft de contacten met Al Shabaab (gehoor 4 april 2016, p. 4, 7, 9; gehoor 25 oktober 2016, p. 20-21), is het weinig aannemelijk dat zijn tante de bedreigingen van Al Shabaab niet serieus nam gezien verschillende jongeren in zijn regio reeds gerekruteerd zouden zijn (gehoor 4 april 2016, p. 6-7) en gaf verzoeker zelf toe dat hij geen weet had van enige problemen die zijn tante sinds zijn vlucht nog zou hebben gekend (gehoor 4 april 2016, p. 8).

2.10. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.12. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.13. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.14. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.15. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.16. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK